

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 29. lipca 1905.

Treść: (№ 113—120.) 113. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Gorycy do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców. — 114. Obwieszczenie, dotyczące zmiany §§ 64, 74, 90, 105, 108 i 125 ewangelickiego ustroju kościelnego z dnia 9. grudnia 1891. — 115. Rozporządzenie, zawierające zmianę dodatków aktywalnych urzędników i nauczycieli państwowych oraz należących do kategorii służby funkcjonariuszów państwowych, wreszcie zmianę kongregacji duszpasterzy z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego. — 116. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poboczym okręgu podatkowym Kladnie. — 117. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poboczym okręgu podatkowym Chebie. — 118. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie do wolnego od cła postępowania względem ruchomości podróźnych naprzód i później wysłanych. — 119. Obwieszczenie, dotyczące przedłużenia terminu ukończenia budowy i puszczenia w ruch elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryestu a mianowicie od placu Goldoni do San Sabba i z powrotem na gościniec istryjskim. — 120. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury preszburzkiej głównej komory I. klasy w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetfalu pod Preszburgiem.

113.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. czerwca 1905,
dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy
w Gorycy do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców.

Główną komorę II. klasy w Gorycy upoważnia się do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców w myśl artykułu VIII., liczba 7, ustęp 1 i artykułu IX, liczba 1, ustęp 2 i 3 ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę złotą.

Koseł wr.

114.

Obwieszczenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 7. lipca 1905,

dotyczące zmiany §§ 64, 74, 90, 105, 108 i 125 ewangelickiego ustroju kościelnego z dnia 9. grudnia 1891 Nr. 4 z r. 1892.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 17. marca 1905 udzielić na podstawie § 9 cesarskiego patentu z dnia 8. kwietnia 1861, Dz. u. p. Nr. 41, i w myśl § 136, 1, ewangelickiego ustroju kościelnego z dnia 9. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 4, zwierzchniczego zatwierdzenia zmianom §§ 64, 74, 90, 105, 108 i 125 tegoż ustroju, uchwalonym przez ewangelickie synody jeneralne A. i H. wyzn. w roku 1901.

W ślad zatem brzmieć mają:

, § 64.

Prawo wyboru proboszczów tudiż (w przypadkach wymienionych szczegółowo w §ie 35) wiarych przysługa w każdej gminie ogólni wszystkich członków do głosu uprawnionych.

Inne prawa, przysługujące całej gminie, wykonywa w mniejszych gminach, których liczba dusz 500 nie przekracza, ogólni wszystkich członków do głosu uprawnionych czyli zebranie gminne, w większych gminach, liczących więcej niż 500 dusz reprezentacja gminna, wybrana przez zebranie gminne.

Liczba członków reprezentacji gminnej wynosi w gminach liczących od 500—1000 dusz 30—40, ponad 1000—2500 dusz 40—60, ponad 2500 do 5000 dusz 60—80 a w gminach liczących ponad 5000 dusz 80—100.

Większą lub mniejszą liczbę członków może na wniosek reprezentacji gminnej, uchwalony większością dwóch trzecich głosów, zatwierdzić wydział superintendentyczny.

§ 74.

Gdzie tego miejscowe stosunki w gminie wymagają, może presbyterium powierzyć przeprowadzenie tych wyborów poszczególnym komisjom (§ 41, 6).

W gminach, podzielonych na podstawie zatwierzonej przez wydział starszeństwa uchwały reprezentacji gminnej na obwody terytorialne lub okręgi gminne, można wybór reprezentacji gminnej przeprowadzić także okręgami.

W tym celu ustalić należy z góry przypadającą na każdy okrąg ilość reprezentantów gminnych. Liczba reprezentantów gminnych jednego okręgu gminnego pozostawać musi do liczby reprezentantów gminnych dla całej gminy w tym samym stonku, w którym pozostaje ilość dusz pierwszego do ilości dusz tej ostatniej.

Uprawnieni do głosu członkowie gminy w każdym okręgu wybierają ze swego grona oznaczoną liczbę reprezentantów gminnych. Wybrani we wszystkich okręgach tworzą łącznie reprezentację gminną.

Reprezentacja gminna może za zgodą wydziału superintendentycznego poczynić zmiany w owym terytorialnym podziale.

§ 90, 4, ustęp ostatni:

Dla delegatów,* wymienionych pod 2, 3 i 4, których się dla każdego zebrania gminnego osobno wybiera, wybiera się zastępców; wybór ponowny jest dopuszczalny.

§ 105, 3.

Objęcie tego urzędu nie zmienia w niczem stanowiska superintendenta jako proboszcza swojej gminy; mają oni jednak prawo do wikaryusza superintendentycznego (§ 35 i § 163, 1). wyjawszy tych, których okrąg nie obejmuje więcej jak dziesięć gmin i nie ma podziału w senioracie (§ 114).

§ 108.

W zgromadzeniu superintendentycznem biorą udział

3. dwaj proboszczowie i dwaj świeccy członkowie każdego zgromadzenia seniorackiego, których ono z grona swych członków wybierze; jeżeli seniorat obejmuje więcej niż dziesięć probostw, wysłać można trzech proboszczów i trzech członków świeckich a jeżeli seniorat obejmuje więcej niż dwadzieścia probostw, czterech proboszczów i czterech członków świeckich;

.

7. Oprócz tego deleguje gmina wiedeńska wyznania augsburskiego — jak długo pozostaje niepodzielnie w dotychczasowym związku superintendentycznym — do jego zgromadzenia superintendentycznego jednego delegata duchownego i jednego świeckiego, których wybiera presbyterium tej gminy z grona swych członków.

Dla delegatów, wymienionych pod 3, 4, 5, 6 i 7 wybiera się zastępców; ponowny wybór jest dopuszczalny.

§ 125.

Synod jeneralny składa się:

.

2. ze seniora i jednego świeckiego delegata każdego senioratu, którego wybiera zgromadzenie superintendentyczne z pośrednictwem należących do tego wyznania świeckich członków dotyczącego zgromadzenia seniorackiego. Jeżeli jednak seniorat obejmuje więcej niż dwadzieścia probostw, natenczas deleguje on do synodu jeneralnego oprócz tego jeszcze jednego członka duchownego i jednego świeckiego, których wybiera zgromadzenie superintendentyczne. W superintendenturach bez senioratów wybiera się jako delegatów synodalnych jeszcze jednego duchownego i jednego świeckiego członka odnośnego wyznania z pośrednictwem członków zebrania superintendentycznego;

.

4. ze stałego dyrektora każdego do wyznania należącego seminarium nauczycielskiego i z dwóch delegatów, których wybierają względnią większość ze swego grona wszyscy stale mianowani, do wyznania należący nauczyciele w odnośnych szkołach ludowych i wydziałowych.

Wyższa Rada kościelna doręczyć ma w tym celu każdemu uprawnionemu do wyboru nauczyciela

cielowi spis wszystkich wybieralnych nauczycieli, z wezwaniem, by wymienił radzie kościelnej w oznaczonym terminie na piśmie dwóch nauczycieli, których wybiera delegatami oraz dwóch nauczycieli, których wybiera zastępcami. Po upływie terminu do wyboru przeprowadza wyższa rada kościelna skrutynium i wystawia wybranym w myśl § 8 delegatom certyfikat wyboru. Ów zastępca, na którego padła największa ilość głosów, wstępuje w razie potrzeby pierwszy.

Zmiany powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Hartel wlr.

115.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 11. lipca 1905,

zawierające zmianę dodatków aktywalnych urzędników i nauczycieli państwowych oraz należących do kategorii służby funkcyonaryuszów państwowych, wreszcie zmianę kongruj duszpasterzy z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego.

Gdy w myśl art. XI dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1905, z chwilą zatwierdzenia nowo wybranego przełożonego XXI. dzielnicy, połączenie objętych nią dotychczasowych gmin przedmiejskich względnie części gmin ze stołecznem i rezydencjnym miastem Wiedniem stało się prawomocnym, przeto asygnuje się urzędnikom i nauczycielom państwowym, tudzież należącym do kategorii służby funkcyonaryuszom państwowym, mającym siedzibę urzędową w dotychczasowych gminach miejscowości względnie częściach gmin, wyliczonych w art. I, ustęp 1 powołanej wyżej ustawy krajowej, od 1. lipca 1905 począwszy dodatki aktywalne, ustanowione w dodatku c) do ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47 względnie w §ie 9 ustawy z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255.

Z tą samą chwilą asygnuje się samoistnym duszpasterzom i kooperatorom z siedzibą w wymienionych wyżej gminach względnie częściach gmin przypadającą w myśl wzoru I ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, na Wiedeń kongreue a podaną pod I, l. 2 tego wzoru strefę liczyć należy od granicy nowego wiedeńskiego obszaru gminnego.

Gautsch wlr.

Hartel wlr.

Piętak wlr.

Randa wlr.

Schönaich wlr.

Bylandt wlr.

Call wlr.

Kosel wlr.

Buquoy wlr.

Klein wlr.

Wrba wlr.

116.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lipca 1905,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Kłodnie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, upoważniającej Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym Kłodno w kwartalnych ratach z góry, płatnych 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany być ma odtąd w czterech równych, dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl § 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5%ego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo uwolnione są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1905.

Kosel wlr.

117.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. lipca 1905,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Chebie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, upoważniającej Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym Cheb w kwartalnych ratach z góry, płatnych 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany ma być odtąd w czterech równych, dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl ostatniego ustępu § 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5%ego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo uwolnione są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1905.

Kosel wlr.

118.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. lipca 1905,**

dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie do wolnego od cła postępowania względem ruchomości podróżnych naprzód i później wysłanych.

Główną komorę II. klasy w Morawskiej Ostrawie upoważnia się do wolnego od cła postępowania względem ruchomości podróżnych, naprzód i później wysłanych a to w myśl artykułu IX, l. 1 ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę clową.

Kosel wlr.

119.**Obwieszczenie Ministerstwa kolej żelaznych z dnia 18. lipca 1905,**

dotyczące przedłużenia terminu ukończenia budowy i puszczenia w ruch elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryjestu a mianowicie od placu Goldoni do San Sabba i z powrotem na gościniec istryjskim.

Wyznaczony w §ie 2 obwieszczenia Ministerstwa kolej żelaznych z dnia 13. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 131, termin ukończenia i puszczenia

w ruchu normalnotorowej elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryjestu a mianowicie od placu Goldoni na Chiarbola Superiore i Servola do San Sabba i z powrotem na gościniec istryjskim aż do połączenia z początkową przestrzenią, przedłużono aż do 13. czerwca 1907.

Wrba wlr.

120.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1905,**

dotyczące utworzenia ekspozytury preszburiskiej głównej komory I. klasy w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetfalu pod Preszburgiem.

Według zawiadomienia król. węgierskiego Ministerstwa skarbu, utworzono w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetfalu pod Preszburgiem ekspozyturę królewsko-węgierskiej głównej komory I. klasy w Preszburgu, z upoważnieniem do wejściowej adnotacji blach i surowych naczyń, wprowadzanych do fabryki w obrocie uszlachetniającym oraz do wyjściowego odprawiania wytworzonych z nich wyrobów gotowych.

Ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Kosel wlr.